

Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καινοτομία του κριτηρίου του καταλογισμού των παραβάσεων των θυγατρικών ομίλου εταιριών, όπως αυτό εφαρμόζεται με την προσβαλλόμενη απόφαση, συνιστά παραβίαση της ασφάλειας δικαίου.

Στο πλαίσιο των ακόλουθων δύο λόγων, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραμόρφωσε το περιεχόμενο των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του προστίμου λόγω του ότι η συλλογιστική της Επιτροπής για τον καθορισμό αυτού στερείται παντελώς συνοχής.

Όλος επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί τη μείωση του προστίμου.

Προσφυγή των Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB και Eka Chemicals AB κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-175/05)

(2005/C 171/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Akzo Nobel NV, με έδρα το Arnhem (Ολλανδία), Akzo Nobel Nederland BV, με έδρα το Arnhem (Ολλανδία), Akzo Nobel AB, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), Akzo Nobel Chemicals BV, με έδρα το Amersfoort (Ολλανδία), Akzo Nobel Functional Chemicals BV, με έδρα το Amersfoort (Ολλανδία), Akzo Nobel Base Chemicals AB, με έδρα το Skoghall (Σουηδία) και Eka Chemicals AB, με έδρα το Bohus (Σουηδία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους C. R. A. Swaak και A. Kayhko, άσκησαν στις 27 Απριλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ελέγξει, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, τη νομιμότητα της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής·

— να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 231 ΕΚ, την προσβαλλόμενη απόφαση·

— επικουρικός, να μειώσει το ύψος του επιβληθέντος προστίμου·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως C(2004)4876 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.773 — AMCA), με την οποία κρίθηκε ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές περί καθορισμού τιμών, κατανομής αγορών, καθώς και από κοινού ενεργειών κατά ανταγωνιστών στην ευρωπαϊκή αγορά του μονοχλωροξικού οξέος, και επιβλήθηκε πρόστιμο στις προσφεύγουσες.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2203⁽¹⁾, καθόσον η Επιτροπή κακώς δέχθηκε ευθύνη της Akzo Nobel NV, ήτοι της βασικής εταιρίας holding του ομίλου Akzo Nobel, και της Akzo Nobel AB. Κατά τις προσφεύγουσες, η Akzo Nobel NV δεν ασκούσε καθοριστική επιρροή στην εμπορική πολιτική των θυγατρικών της εταιριών.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, περαιτέρω, ότι το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στις προσφεύγουσες υπερέβαινε, όσον αφορά τις σουηδικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην αγορά του μονοχλωροξικού οξέος, το προβλεπόμενο από τον κανονισμό 1/2003 όριο του 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, επίσης, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 253 ΕΚ.

Επικουρικός, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον υπολογισμό του προστίμου. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως στην οποία προέβη με σκοπό τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως του προστίμου, ενώ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, εφαρμόζοντας εσφαλμένο συντελεστή, και την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, εφαρμόζοντας εσφαλμένα την ανακοίνωση της Επιτροπής του 1996 περί μη επιβολής ή μειώσεως των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ C 207, σ. 4).